

BSG - Book of Mark

ମାର୍କ ଲିଖିତ ସୁସମାଚାରର ପରିଚୟ

ଲେଖକ : ଯୋହନ ମାର୍କଙ୍କ ପିତରଙ୍କ ସହ ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଦ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀର ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଏକମତ ହୋଇ ନିଶ୍ଚିତ କରାନ୍ତି କି ଏହି ସୁସମାଚାରର ଲେଖକ ସେହି ଅଟନ୍ତି । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ୧ମ ପିତର ୫:୧୨ରେ ମାର୍କଙ୍କୁ ପିତର ପ୍ରେମରେ “ପୁତ୍ର” ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି । ଅନେକ ଜନମାନେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଯେ ମାର୍କ ପିତରଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଏହାକୁ ଲେଖିଛନ୍ତି, ଯାହାକି ତାଙ୍କ ଚିଠିକୁ ପ୍ରେରିତ କି ସ୍ୱୀକୃତୀ ମିଳିଥାଏ ।

ମାର୍କ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ପୃଷ୍ଠା ଗୁଡ଼ିକରେ ଏକ ଅତୁଳନୀୟ ଚରିତ୍ର ଏବଂ ଜୀବନ ପାଇଁ ଏକ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଅବଦାନ । ସେ ପ୍ରକୃତ ୧୨ ଜଣଙ୍କ ସହ ଦୁହେଁ ବା ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ମଣ୍ଡଳୀର ନେତା ମଧ୍ୟ ଦୁହେଁ । ପ୍ରକୃତରେ ଆମେମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ମାର୍କ ଜଣେ ଯୁବା ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବାକୁ ଛାଡ଼ି ଆସିଯାଇଥିଲେ, ଯାହା ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଘଟାଇଥିଲା । ଏ ପ୍ରକାର ଗୁଣଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ ଲେଖିବା ଶ୍ରେୟ ଦିଏ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆମମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଏପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁ ଆମେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପରିତ୍ରାଣର ଏକ ସୁନ୍ଦର ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବାରେ ରହିଯାଉ ।

ପ୍ରେରିତ ୧୨:୧୨, ନ୍ୟାୟିକ ଭାବେ ଆମେ ଯୋହନ ମାର୍କଙ୍କ ପରଚିତ ହେଉ । ଆମମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ କି ମାର୍କଙ୍କ ମାତା ମରିୟମ ଯାହାଙ୍କର ଯିରୁଶାଲମରେ ଏକ ବିରାଟ ଗୃହଥିଲା, ତାହା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଏକତ୍ରିକରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା । ଉକ୍ତ ଅଂଶରେ ଯେପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ, ବନ୍ଦିଗୃହରୁ ପିତରଙ୍କ ମୁକ୍ତିପାଇଁ ଏକ ବଳ ଏକତ୍ରହୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ପିତର ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଦେଖାଗଲେ, ଜଣେ ଦାସୀ ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱର ଜାଣିପାରିଲେ, ଏହା ଆମକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଏକି ଏହା ଏକତ୍ରିତ ହେବାର ଏକ ସାଧାରଣ ସ୍ଥାନ ଏବଂ ଅଧିକତ୍ର ପିତର ଜଣେ ନିତ୍ୟ ଯୋଗଦାନକାରୀ ଏବଂ ବ୍ୟୁତ୍ଥଲେ ।

କିନ୍ତୁ ମାର୍କ ଲିଖିତ ସୁସମାଚାରର ତାହାଙ୍କର ପୂର୍ବ ପରିଚୟ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପାଉ । ୧୪ ଅଧ୍ୟାୟ ୫୧-୫୨, କହେ “ଜଣେ ଯୁବା ଲୋକ” ଗେଥ୍ସିମାନୀ ଉଦ୍ୟାନରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପଳାୟନ କଲା ପରେ ଦୂରରେ ଥାଇ ଦେଖୁଥିଲେ । ଅନେକ ବିଦ୍ୱାନ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି କି ସେହି ଯୁବା ଲୋକ ମାର୍କ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ତାହା ହିଁ ସେହି ସଂଧ୍ୟାର ଭୟଙ୍କର ଦୃଶ୍ୟର ଚାକ୍ଷୁଷ ଘଟଣାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଦିଏ ।

ମାର୍କଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସୂଚନା ଅନେକ ବର୍ଷ ପରେ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ସେ ପାଉଲ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବାଙ୍କ ସହ ଯିରୁଶାଲମ ଠାରୁ ଆନ୍ତିୟୋଖିଆକୁ ଯାତ୍ରା ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ମିସନାରୀ ଯାତ୍ରାର ସଙ୍ଗିହେଲେ । ଆମେ ଧରିନେବା ଯେ ପାଉଲ ଯେ ସେବାର ମହାଦର୍ଶକ ଓ ବର୍ଣ୍ଣବା ଯେ ମହା ଉତ୍ସାହିଙ୍କ ସହ ସେବା କରିବା ମାର୍କଙ୍କର ସୌଭାଗ୍ୟ ମାତ୍ର ମାର୍କ ସେବା ଜୀବନର ଭୟାବହତା ପାଇଁ ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନଥିଲେ । ପ୍ରେରିତ ୧୩: ୧୩, ଆମକୁ କହେ, ମାର୍କ ଫପୁଲିଆରୁ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗି ଛାଡ଼ି ଯିରୁଶାଲମକୁ ବାହୁଡ଼ି ଗଲେ । କେତେକ ବିଦ୍ୱାନ କହନ୍ତି, ଏହି ଘଟଣା ପୂର୍ବରୁ ସେ ସେବା ଯାତ୍ରା କରି ଏକ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ଛତି ବାହୁଡ଼ିବା ପଛରେ ଗୃହରେ ଥିବା ମାଣ୍ଡଳୀକ ସେବା ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିଥିଲା ମାତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର ଏବିଷୟରେ କୌଣସି ସଠିକତା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ । ଏହା ପ୍ରେରିତ କ୍ରିୟାର ଲେଖକ, ପାଉଲ ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣବାଙ୍କ ସ୍ୱସ୍ଥ ଧାରଣା ଯେ ଯୋହନ ମାର୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା ପାଇଁ ଆପଣାକୁ ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ଦେଖାଇଲେ ।

୧. ଯୋହନ ବନ୍ଦି ହୋଇଗଲାପରେ ଯୀଶୁ ଆପଣ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ଆପଣା ସେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।
୨. ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେତେବେଳେ ତାକିଲେ ଅନୁସରଣକାରୀ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଥିଲା ।
୩. ଆଜି ଯେବେ ତୁମେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ କର ଏହାର ମାନେ କଣ ?

ଦିନ ୪

ମାର୍କ ୧:୨୧-୨୮ ପାଠ କର

୧. ଯୀଶୁ କେଉଁଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ ? ତାହା କେଉଁ ଦିନ ଥିଲା ? ଯୀଶୁ କଣ କରୁଥିଲେ ?
୨. ଲୋକମାନଙ୍କର କି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଥିଲା ?
୩. ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନଙ୍କଠାରୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା କିପରି ଭିନ୍ନ ଥିଲା ?

ଦିନ ୫

ମାର୍ଚ୍ଚ ୧: ୨୯ - ୪୫, ପାଠ କର

- ୧. ପଦ ୨୯-୩୪ରେ ଦୁଇଟି ଘଟଣାରୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମେ କେଉଁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କର ?
- ୨. ଯେବେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଗୁଡ଼ିକ କହିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା ତେବେ ସେମାନେ କ'ଣ କହିଥାନ୍ତେ ?

(ଲୁକ ୪:୪୧)

- ୩. ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାଶୀଳ ଜୀବନରୁ ତୁମେ କେଉଁ ଶିକ୍ଷା ପାଇପାର ?
- ୪. ୪୧ ପଦରୁ ଯୀଶୁଙ୍କର କେଉଁ ଗୁଣକୁ ଆମେ ଦେଖୁ ?
- ୫. କୋଷାକ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାରୁ କେଉଁ ନୀକାରାତ୍ମକ ଓ ଶାକାରାତ୍ମକ ଫଳାଫଳ ପାଉ ।
- ୬. ପଛକୁ ଚାହିଁ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଦିନର ଜୀବନରେ କେଉଁ କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କଲେ ତାଲିକା କର ।

ଦିନ ୬

ପ୍ରାୟେସୁ – ଏହା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ଯେ ମାର୍ଚ୍ଚ ପୁସ୍ତକ ରୋମକୁ ଏକ ଅନେକ ଗୋଷ୍ଠିର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ (ଅଣ ଯିହୁଦୀ) ଓ ପୁରାତନ ନିୟମ ସହ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଲେଖାହୋଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଲେଖକ, ଶିଷ୍ୟ ମାର୍ଚ୍ଚ ଓ ପିତରଙ୍କ ଅନୁବାଦକ ରୋମରେ ରହୁଥିବା ଭାଇମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ଯାହା ସେ ପିତରଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣିଲେ ତାହା ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସୁସମାଚାରରେ ଲେଖିଲେ । (lives of illustraton Men 8: 1994:3:364) ଏହା ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷାରେ ଲିଖିତ, ଯାହା ସେହି ସମୟର ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚ୍ୟର ପ୍ରଚଳିତ ଭାଷାଥିଲା ବର୍ଷ ଆରାମିକ ଭାଷା ଯାହା ଯିହୁଦୀ ମାନଙ୍କର ଭାଷା ଲିଖିତ ହୋଇନଥିଲା । ଅଧିକତ୍ତ୍ୱ, ବଂଶାବଳି ଭାବବାଣୀ ପୁରଣର ଉଲ୍ଲେଖ, ଯିହୁଦୀୟ ପରମ୍ପରା ଏବଂ ଆରାମିକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଗୁଡ଼ିକୁ ଏବଂ ପୁରାତନ ନିୟମର ଉଲ୍ଲେଖ ଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷାନ୍ତରରେ ରଖିବା ଏହା ପ୍ରମାଣ ସିଦ୍ଧ କରିଥାଏ ।

ସମୟ : ସମୟ ଠାରୁ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠିର ପ୍ରାୟେସୁମାନେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଲେଖକର ସଠିକ୍ ସମୟ ଜଣାନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କେତେକ ବିଦ୍ୱାନ ଏହି ସହମତି କରନ୍ତି କି ଏହା ମନ୍ଦିର ଧ୍ୱଂସ ହେବା ସମୟ ୫୫-୬୫ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବ । ଏହି ସମୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟନମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଅତି କଷ୍ଟ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ସମୟଥିଲା । ରୋମୀୟ ସମାଜରେ ସାରା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଆକ୍ରମଣର ଶିକାର ହେଉଥିଲେ । ଯାକୁବ ୬୨ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ରକ୍ତ ସାକ୍ଷୀ ହେଲେ, ପରେ ପରେ ଉଭୟ ପିତର ଓ ପାଉଲ ମଧ୍ୟ ୬୪-୬୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ରକ୍ତ ସାକ୍ଷୀହେଲେ । ତାତନା ହେତୁ ଅନେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଓ ଚାକ୍ଷୁଷ ସାକ୍ଷୀମାନେ, ବିଶେଷକରି ପ୍ରେରିତମାନେ ଏଣେ ତେଣେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଓ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସୁସମାଚାର ବୀଜ ବିଦେଶୀ ସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼ିକରେ ବସନ ହେଲା । ଭ୍ରଷ୍ଟ ଦଳ ଗୁଡ଼ିକ ଉଠିଲେ ଓ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୌଖିକ ଶିକ୍ଷାର ଆପଦ ସୃଷ୍ଟିକଲା । ନିର୍ଣ୍ଣିତଭାବେ ଏହି ଘଟଣା ଗୁଡ଼ାକ ହେତୁ ପ୍ରେରିତ ମାନଙ୍କର ସମ୍ଭାବ ସବୁ ତଥା ସେବା ସମସ୍ତ ଓ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ହୋଇପଡ଼ିଲା ।

ତାହା ହୁଏତ ମାର୍ଚ୍ଚଙ୍କର ଯୀଶୁଙ୍କ ଜୀବନୀର ପ୍ରଥମ ବିଧିବଧ ଲିଖନୀ ହେବ । ଏହେତୁ ଏହା ଉଭୟ ମାଥିଉ ଓ ଲୁକ ଲିଖନୀର ବ୍ୟବହାର କରି ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ଭିତ୍ତିଭୂମି ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ବିଷୟ – ମାର୍ଚ୍ଚ ସବୁସୁସମାଚାର ଗୁଡ଼ିକ ଠାରୁ ଛୋଟ, ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଭାଷାନ୍ତରିତ ଓ ସହଜ ବୋଧଗମ୍ୟ ଅଟେ । ମାଥିଉ ଓ ଲୁକ ପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷଗଣ ଓ ଜନ୍ମକୁ ଛାଡ଼ି ସିଧାସଳଖ ତାଙ୍କର ମାନବତ୍ୱ ଓ ତାଙ୍କ (ମସିହ) ଭାବେ ଅଭିଷିକ୍ତ ହେବାରୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି । ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ଯେ ଜଣେ ବାସ ଏହି “ସୁସମାଦ” ଦିଅନ୍ତି ।

୧୦.୪୫ ରେ ବିଷୟ ବସ୍ତୁକୁ ସକ୍ଷିପ୍ତ କରାଯାଇ ହେବ, “କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେବା ପାଇବାକୁ ଆସି ନାହାନ୍ତି, ମାତ୍ର ସେବା କରିବାକୁ ଓ ଅନେକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁକ୍ତିର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ୱରୂପେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଦେବାକୁ ଆସିଅଛନ୍ତି” । ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ଅନୁରୋଧ ସତ୍ତ୍ୱେ କି ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଓ ଅଧିକାର ଯୁକ୍ତ ସେବାଦଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇ ଓ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଏକ ସାକ୍ଷାତ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇପାରନ୍ତି । ସେ ସର୍ବଦା ବଳିଦାନର ପ୍ରେମ ଓ

ନରିପେକ୍ଷ୍ୟ ଦୟାର ଯାହା ତାକୁ ଜୁଣି ଆଡକୁ ଜଡାଇ ନେଲା ତାକୁ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଅଗ୍ର ରଖୁଥିଲେ । ପ୍ରତିଟି ଅଧ୍ୟାୟ ଏହି ଦୁଇ ଚିନ୍ତାଧାରା ଉପରେ ଦୃଢ଼ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲା ।

ଯେଉଁ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ ଶିକ୍ଷାଦେଉଥିଲେ ଓ ପ୍ରଦର୍ଶନ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଫେରିଚାଲିଯିବାକୁ ମନାକଲେ, ମାତ୍ର ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ । ସେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ବାଗତ କଲେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ କୌଣସି ତାରତାମ୍ୟ ନାହିଁ । ଗରିବ ବିଧବାକୁ ସମ୍ମାନ କରି ସେ କହନ୍ତି କି ଆଗ ଲୋକ ହେବ ପଛ ଓ ପଛଲୋକ ହେବ ଆଗ । ଯୀଶୁ ନିଜେ ସେବା ପାଇବାକୁ ଦୁହେଁ ମାତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କର ସେବା କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ମାର୍କ ଲିଖିତ ସୁମାଚାର ସରଳଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ କି ଜଣେ ଇଶ୍ୱର ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ନିଅନ୍ତି ଓ ଶକ୍ତିର ସହ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ମାର୍କ, ଆପଣାର ଉଦ୍ଧାର ଜୀବନୀ ର କାହାଣୀକୁ କି ସୁନ୍ଦରଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି ।

ପାଠ ୧ : ଯୀଶୁ ଅପେକ୍ଷାରତ ମସିହ

ବିଷୟ ବାକ୍ୟ : ଯୀଶୁର ଆପଣାର ଜଗତ ସେବାର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରନ୍ତି ।

ଦିନ ୧

ମାର୍କ ୧ : ୧-୮, ପାଠ କର ।

୧. ଏକ ପଦରେ ସୁସମାଚାର ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ, ଯାହାର ସରଳ ଅର୍ଥ “ଶୁଭ ସମ୍ବାଦ” ୧ କରିଦିଅ ୧୫: ୧-୮ ଏବଂ ରୋମୀୟ ୧ : ୧୫-୧୬, ଅନୁସାରେ ସୁସମାଚାର କଣ ଅଟେ ?
୨. ବାପ୍ତିଜ୍ଜକ ଯୋହନ ଦ୍ୱାରା ପୁରାତନ ନିୟମ କେଉଁ ଭାବବାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ? (ଯିଶାଇୟ ୪୦ : ୩, ମଲାଖୁ ୩:୧)
୩. ଯୋହନ କେଉଁ ସମ୍ବାଦ ଦେଲେ ? ମନପରିବର୍ତ୍ତନ କର ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ କଣ ?
୪. ଜୁକ ୩: ୧-୨୦ ରୁ ଆମେ ବାପ୍ତିଜ୍ଜକ ଯୋହନଙ୍କ ବିଷୟ କି ଶିକ୍ଷା ପାଇ ?
୫. ଯୋହନଙ୍କ ସମ୍ବାଦ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ସମ୍ବାଦ ମଧ୍ୟରେ କେଉଁ ଭିନ୍ନତା ଅଛି ?

ଦିନ ୨ :

ମାର୍କ ୧:୯-୧୩ ଓ ମାଥୁର ୪:୧-୧୧, ପାଠ କର

୧. ଯୀଶୁଙ୍କ ବାପ୍ତିଜ୍ଜରେ ତୁମେ କି ପିତା, ପୁତ୍ର ଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦେଖିପାରୁଛ ?
୨. ଯୀଶୁଙ୍କୁ କିଏ ମରୁପ୍ରାନ୍ତରକୁ ପଠାଇଲେ ? କାହିଁକି ?
୩. ଯୀଶୁଙ୍କର କିଏ ସେବା କଲେ ?
୪. ଯୀଶୁ ପରୀକ୍ଷାରେ କିପରି ବିଜୟୀ ହେଲେ ? ତୁମେ ଏଥିରୁ କି ଶିକ୍ଷା କରିପାର ?

ଦିନ ୩

ମାର୍କ ୧:୧୪-୨୦, ପାଠ କର

୧. ଯୋହନ ବନ୍ଦି ହୋଇଗଲାପରେ ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ଆପଣା ସେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।
୨. ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେତେବେଳେ ଡାକିଲେ ଅନୁସରଣକାରୀ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଥିଲା ।
୩. ଆଜି ଯେବେ ତୁମେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ କର ଏହାର ମାନେ କଣ ?

ଦିନ ୪

ମାର୍କ ୧:୨୧-୨୮ ପାଠ କର

୧. ଯାଶୁ କେଉଁଠାରୁ ଯାଉଥିଲେ ? ତାହା କେଉଁ ଦିନ ଥିଲା ? ଯାଶୁ କଣ କରୁଥିଲେ ?
୨. ଲୋକମାନଙ୍କର କି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଥିଲା ?
୩. ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନଙ୍କଠାରୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା କିପରି ଭିନ୍ନ ଥିଲା ?

ଦିନ ୫

ମାର୍ଚ୍ଚ ୧ : ୨୯ - ୪୫, ପାଠ କର

୧. ପଦ ୨୯-୩୪ରେ ଦୁଇଟି ଘଟଣାରୁ ଯାଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ତୁମେ କେଉଁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କର ?
୨. ଯେବେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଗୁଡ଼ିକ କହିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା ତେବେ ସେମାନେ କ'ଣ କହିଥାନ୍ତେ ?

(ଲୁକ ୪:୪୧)

୩. ଯାଶୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାଶୀଳ ଜୀବନରୁ ତୁମେ କେଉଁ ଶିକ୍ଷା ପାଇପାରେ ?
୪. ୪୧ ପଦରୁ ଯାଶୁଙ୍କର କେଉଁ ଗୁଣକୁ ଆମେ ଦେଖୁ ?
୫. କୋଷାକ୍ରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବାରୁ କେଉଁ ନାକାରାତ୍ମକ ଓ ଶାକାରାତ୍ମକ ଫଳାଫଳ ପାଉ ।
୬. ପଛକୁ ହାଟ୍ ଓ ଯାଶୁଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଦିନର ଜୀବନରେ କେଉଁ କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟମାନ କଲେ ତାଲିକା କର ।

ଦିନ ୬

ପାଠ ୧ : “ଯାଶୁ, ପ୍ରତିକ୍ଷାତ ମସିହା”

୧. ଯୋହନ ବନ୍ଦି ହୋଇଗଲାପରେ ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ଆପଣା ସେବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।
୨. ଯାଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କେତେବେଳେ ଡାକିଲେ ଅନୁସରଣକାରୀ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଥିଲା ।
୩. ଆଜି ଯେବେ ତୁମେ ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ କର ଏହାର ମାନେ କଣ ?

ଦିନ ୪

ଦିନ ୬

ପାଠ ୧ : “ ଯାଶୁ, ପ୍ରତିକ୍ଷାତ ମସିହା”

ଶାସ୍ତ୍ରୀଶ : ମାର୍ଚ୍ଚ : । ଅଧ୍ୟାୟ

ମୁଖ୍ୟ ପଦ : ୧ : ୧୫ “କାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲାଣି, ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ।

ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ଓ ସୁସମାଚାରରେ ବିଶ୍ଵାସ କର ।”

ବିଷୟ ବାକ୍ୟ - ଯାଶୁ ଆପଣା ଜଗତର ସେବା ପ୍ରାରମ୍ଭ କଲେ ।

ଜୀବନ ପ୍ରଣାଳୀ - ଯାଶୁ ପରିତ୍ରାଣର ଆଧାର ଓ ଆମ ସୁସ୍ଥତାର ଉତ୍ସ

ଅଟନ୍ତି ।

ସାରାଂଶ: ବାସ୍ତବିକ ଯୋହନଙ୍କ ସେବା, ଯାଶୁଙ୍କ ବାସ୍ତବ, ଯାଶୁଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ସୁସ୍ଥତାକାର୍ଯ୍ୟ ।

ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଗ୍ରଦୂତର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଥିଲା । ଯେ କି ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ । ଯିଶାଇୟ ୪୦:୩ କହେ, ଏକ ଜଣର ରବ ପ୍ରଚାର କରଇ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର, ମରୁଭୂମି ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ରାଜପଥ ସଜ୍ଜା କର” ଏହି ଭାବବାଣୀ ବାପ୍ତିଜକ ଯୋହନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କୁରୁମିୟ ତଥା ଏଲିଜା ବେଥଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସେବାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । (ଲୁକ ୧:୫୭-୬୦) ଯେତେବେଳେ ସେ କିଏ ବୋଲି ପଚାରାଗଲା ତାହା ସେ ଘୋଷଣା କରି କହିଲେ ଉକ୍ତ ଭାବବାଣୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ଯୋଜନ ୧:୨୩ରେ ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର କଲେ ଯେ ସେ, ସେ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦ କରୁଥିବା ଜଣଙ୍କର ଶୁର । ଯୋହନ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାସୀ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତିକୁ ଜାଣୁଥିଲେ, ସେ ପୁରାତନ ନିୟମ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଜାଣନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସେ ଜାଣନ୍ତି ।

ଯୋହନଙ୍କ ସମ୍ଭାବ ଅନ୍ୟର ବିଫଳତା ଓ ପାପ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ନ କରିବା ଆମ୍ଭ ପକ୍ଷ ନ କରି ଜଣଙ୍କର ମନପରିବର୍ତ୍ତନ: ଦିଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଥିଲା । ସୁ ସମାଚାର ସାଧାରଣ ସ୍ଥିତିର ବା ପାପକ୍ଷମା ନୁହେଁ ମାତ୍ର ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିର୍ମୂଳ ବାପ୍ତିସ୍ମ । ା ପଦରେ ସେ ଜନତାକୁ କହନ୍ତି; ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ମଦେଲି, ମାତ୍ର ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେବେ।” ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ମିଳିତ ଓ ଆମକୁ ପରିଷ୍କାର କରନ୍ତି । ଯାଣୁ ସେଠାରେ ବିଦ୍ୟମାନ ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ହୃଦୟମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ । ଏହା ଯିଶାଇୟ ୪୦ ର ବହୁ ପ୍ରତିକ୍ଷିତ ଭାବବାଣୀର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଥିଲା । ସେହି ପ୍ରକାରେ, ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନର ଦାୟିତ୍ୱ ଅନ୍ୟମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା । ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମର ଉଦ୍ଧାରକୁ ଅନ୍ୟମାନେ କିପରି ଦେଖାଇ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ? ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଚାଲିବାରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ଅନ୍ୟମାନେ ଆପଣାପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି ?

ଯାଣୁ ଯଦର୍ଦ୍ଧନ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଓ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାପ୍ତିସ୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ଯାଣୁ ଜଳ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରି ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେବାର ଦେଖିଲେ ଏବଂ ଆତ୍ମାକୁ କପୋତ ରୂପରେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଉଠି ଆସିଲେ । ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏକ ଶବ୍ଦ ତାହାଙ୍କ ଇଶ୍ୱରତ୍ୱ ଓ ଅଭିଷେକକୁ ପ୍ରମାଣ ସିଦ୍ଧ କରିକହେ, “ ଏ ଆମର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର ଏହାଙ୍କଠାରେ ଆମର ପରମ ସନ୍ତୋଷ” । ତେବେ ଯାଇ ଯୋହନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୋଧ ହେଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ଆସିବାର ଥିଲା ସେ ହିଁ “ମସିହ”, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଯାଣୁଙ୍କୁ ଜଗତର ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ କଲେ ଏବଂ ପରେ ମରୁପ୍ରାନ୍ତରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବାପାଇଁ ପ୍ରେରିତ ହେଲେ : ସେ ଶରୀରରେ, ପ୍ରାଣ ଓ ଆତ୍ମାରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ । ଏହି ଦୁଇ କାର୍ଯ୍ୟ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଓ ପରୀକ୍ଷା, ତାହାଙ୍କ ସେବାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଥିଲା । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେବା ଓ ଅନବରତ ପରୀକ୍ଷା ଗୁଡିକ ପାଇଁ ଅଭିଷେକ କରିଛନ୍ତି । ତୁମେ କି ଏହା ଅନୁଭବ କରିଛ ? ପ୍ରଭୁ ଦେଉଥିବା ସେବାକୁ ଶକ୍ତି ସହ କରିବାକୁ ପରୀକ୍ଷା ଗୁଡିକ ତୁମ ଜୀବନରେ ଆସିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥାଅ କି ? କାହାରିକୁ କୁହ ନାହିଁ” ସେ ଚାହୁଁଥିଲେ, ଏପ୍ରକାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ମୁକ୍ତି ଓ ସୁସ୍ଥତା ବର୍ଷନା ନକରନ୍ତୁ ଓ ନ ଦୋହରାନ୍ତୁ, ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହେଲେ । ସାରା ଅଂକରେ ସେହି ସମ୍ଭାବ ଚହଳି ଗଲା । ଯାଣୁ ଲୋକ ଗହଳିହେବାକୁ ଡାକୁ ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜି ପାଇବାକୁ ରହିପାରୁ ନ ଥିଲେ । ସେ ସମସ୍ତ ଶୁଖିଯାତ ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁନଥିଲେ, ଯାହା ଆଜିକାଲିର ସେହିସବୁ ସୁସ୍ଥକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ସୁସ୍ଥତା କରୁଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଶାରୀରିକ ସୁସ୍ଥତା ସର୍ବୋତ୍ତମରେ ଏକ କ୍ଷୟକାଳସ୍ଥାୟୀ ଆଣିବା । ଯାହା ଯାଣୁ ସର୍ବଦା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଆତ୍ମା ଓ ପ୍ରାଣ - ପାପରୁ ଚିକିତ୍ସା, ଦୋଷ ଧରିବା, ଶତ୍ରୁତା, ଅଭିଳାସ, ବୃଥାବାକ୍ୟାଳାପ, ରାଗ, ଚିନ୍ତା ଓ ଭାବନା ରୁ ସୁସ୍ଥତା ଉରେ ଗୁରୁତ୍ୱରୋପ କରୁଥିଲେ । ଆତ୍ମିକ ମୁକ୍ତି ଏକ ଅନନ୍ତକାଳିନ ଉଦ୍ଧାର । ତୁମେ ବି ତୁମର ଆତ୍ମିକ ବନ୍ଧନ ଓ କ୍ଷତ ନେଇ ଯାଣୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଅ ? ସୁସ୍ଥତାର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ବୋଲି ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ତୁମେ କି ଭରସା କର ?

ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ସୂଚନା ଦିଏ ଯାହା ଅନ୍ୟ ସୁସମାଚାର ଗୁଡିକରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ୩୫ ପଦ ଆମକୁ କହେ ଯେ ଯାଣୁ ଅତି ପ୍ରଭାବରୁ ଉଠି ଏକ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ବାହାରିଯାନ୍ତି । ଯେବେ ଯାଣୁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲେ ତେବେ ଆମ୍ଭେମାନେ କେତେ ଆବଶ୍ୟକ କରୁ ? ଯଦି ଆମେ ତାହାଙ୍କ ସହ ସମୟ କ୍ଷେପଣ ନକରୁ ତେବେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ କିପରି ଶୁଣିବା ଓ ତାଙ୍କୁ ସବୁଷ୍ଟ କଲା ପରି ଚାଲିପାରିବ ? ଯାଣୁ ଏହା ଉଠିଯାଆନ୍ତେ ଜାଣିଥିଲେ ଓ ଆମେ ସୁସମାଚାର ସାରା ଦେଖୁ ସେ ସମୟ ପାଇ ପିତାଙ୍କ ସହ ପ୍ରାର୍ଥନା ସମୟ କ୍ଷେପଣ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ତୁମର ଦିବସଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ତୁମେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଅ କି ? ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିବାକୁ ତୁମେ ସମୟ କ୍ଷେପଣ କର କି ?

ଯାଣୁ ପରତ୍ରାଣର ଆଧାର ଓ ସୁସ୍ଥତାର ଉତ୍ସ ଅଟନ୍ତି ।

ମାର୍ଚ୍ଚ

ପାଠ ୨ : ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନଙ୍କଠାରୁ ବିରୋଧ ।

ବିଷୟ ବାକ୍ୟ - ଯୀଶୁ ରୋଗକୁ ସୁସ୍ଥତା, ପାପିମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା, ଧାର୍ମିକ ଗର୍ବକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି । ସେହି ପ୍ରକାରେ ଆମେ ଦେଖୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଅନୁକମ୍ପା କରନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଃଖ ଭୋଗ ଓ ସ୍ୱିକାର କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ପରମେଶ୍ୱର ଆମ କଷ୍ଟକୁ କେବେ ବେକାର ଯିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ । ସେ ଆମମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟ ଦେଇ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆଣନ୍ତି । ଯୀଶୁ ଆପଣା ଅନୁଗମନକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରି ଆପଣା ସେବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ଏବଂ ପରେ ଦୟାରେ ବିଚଳିତ ହୁଅନ୍ତି । ସେ ମନ ଆତ୍ମାବିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି, ଶିମୋନଙ୍କ ଶାଶୁକୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏକ କୋଷ୍ଠକୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ- ଯାଅ

ଦିନ ୧

ମାର୍ଚ୍ଚ ୨: ୧-୧୨ ଓ ଲୁକ ୫: ୧୭ -୨୬, ପାଠ କର ।

୧. କେଉଁମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ ଓ ସେମାନେ କେଉଁଠିକାର ଥିଲେ ? (ଲୁକ ୫:୧୭)

୨. ୩ -୫ ପଦରେ ଯୀଶୁ କଣ ଦେଖିଲେ ଓ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ ବୋଲି ଚିହ୍ନିଲେ ?

୩. ଏହି ବିଷୟ ବିଶ୍ୱାସ ହେତୁ ଆସିଛି ବୋଲି ଆଜି ଆମେ କିପରି ଚିହ୍ନିବା ?

୪. ପଦ ୫, ରେ ଯୀଶୁଙ୍କ କେଉଁ କଥା ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ୟା ହୋଇଥିଲା ?

୫. ପଦ ୮ ରେ ଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୁଣକୁ ଦେଖୁ । ତାହା କଣ ?

୬. ୧୦ ପଦରେ ଯୀଶୁ ଆପଣା ପ୍ରତି କେଉଁ ନାମରେ ସଙ୍କେତ କରାନ୍ତି ?

ସେହି ନାମର ଅର୍ଥ ତୁମେ କଣ ଭାବ ?

୭. ଜନ ଗହଳି ମଧ୍ୟରୁ ଓ ଧାର୍ମିକ ନେତା ମାନଙ୍କଠାରୁ କେଉଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ତୁମେ ଦେଖ ?

ଦିନ ୨

ମାର୍ଚ୍ଚ ୨:୧୩ -୧୬; ପାଠ କର

୧. ଉକ୍ତ ଅଂଶରେ ଯୀଶୁ କେଉଁମାନଙ୍କ ସହ ଭୋଜନରେ ବସିବାକୁ ବାଛିଲେ ? ସଙ୍ଗରେ ସେ କିଏ ଥିଲା ?

୨. ଏହି ପଦ ଗୁଡ଼ିକରେ ଯୀଶୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା କର ।

୩. ୧୬, ପଦରେ ଯୀଶୁ କେଉଁକାରଣ/ କେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ବୋଲି କହନ୍ତି ?

ଦିନ ୩

ମାର୍ଚ୍ଚ ୨:୧୮ -୨୨, ପାଠ କର

୧. ଆମ୍ଭେମାନେ ଉପବାସ କରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନୋଭାବନା କଣ ଅଟେ ? (ଯିଶାଇୟ ୫୮ :୩-୬; ମାଥୁ ୬:୧୬-୧୮)

୨. ମାଥୁ ୨୩ ଓ ମାର୍ଚ୍ଚ ୬:୬-୧୨ (ଉଭୟ ଅଂଶର ଆଧାରରେ) ତୁମେ କେଉଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଉଦ୍ଭାବନ କରିଛ ଜଣାଅ ।

୩. ଯୀଶୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାକୁମ୍ଭୀର ଉପମା କାହିଁକି କହିଲେ ?

ଦିନ ୪

ମାର୍ଚ୍ଚ ୨:୨୩-୨୮ ପାଠ କର ।

୧. ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ ୪:୨୧ ରୁ ଫୀରୁସୀମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ କେଉଁ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଲେ ?
୨. ୨୭-୨୯, ପଦରେ ଯୀଶୁ କେଉଁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରିବାକୁ ଆଣିଲେ ?
୩. ବିଶ୍ୱାମବାରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଣ ଅଟେ ?
୪. ଆଜି ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ ?

ଦିନ ୫

ମାର୍ଚ୍ଚ ୩:୧-୬, ପାଠ କର

୧. ୪ ପଦରେ ଯୀଶୁ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ । ସେହି ସମୟର ନେତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କେଉଁ ବିଷୟ ଉନ୍ମୋଚନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ?
୨. ସେହି ସମାନ ଦୃଶ୍ୟ ଲୁକ ୬:୬-୧୧, ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ନେତାମାନେ କାହିଁକି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଭୟ କଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟାକରିବାକୁ ସତ୍ୟନ୍ତ କଲେ ?
୩. ଯିଶାଇୟ ୫୮:୧୩-୧୪ ସହ ଅଂଶକୁ ତୁଳନା କରି, ଯୀଶୁ କେଉଁ ସତ୍ୟକୁ ଜଣାଇବାକୁ ଚାହୁଁନ୍ତି ବୋଲି ତୁମେ ଭାବ ?
୪. ଯିଶାଇୟର ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସଂଯୁକ୍ତ ଥିବାର ତୁମେ ଦେଖୁଛ କି ?

ଦିନ ୬

ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ : ମାର୍ଚ୍ଚ ୨ ଏବଂ ଲୁକ ୫:୧୭-୨୬

ମୁଖ୍ୟପଦ : ମାର୍ଚ୍ଚ ୨ : ୧୭, “ସୁସ୍ଥ ଲୋକମାନଙ୍କର ବୈଦ୍ୟତାରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଅସୁସ୍ଥଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି, ମୁଁ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପାପୀମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଅଛି ।”

ବିଷୟ ବାକ୍ୟ : ଯୀଶୁ ରୋଗିକୁ ସୁସ୍ଥ, ପାପୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା ଓ ଧାର୍ମିକଗର୍ବକୁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନ୍ତି ।

ଜୀବନ ପ୍ରଣାଳୀ : ଯଦି ବା ଏହା ଅବୁଝାମଣା ଓ ପ୍ରତିରୋଧ ଆଣିବ, ଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀ ଭାବେ ଆହତ ହୋଇଛୁ ଓ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ପ୍ରଥାର ନୁହେଁ ।

ସାରାଂଶ: ପକ୍ଷାଘାତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସୁସ୍ଥକରି, ଈଶ୍ୱର ନିନ୍ଦା, କର ଆଦାୟକାରିଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରି ଓ ପାପୀମାନଙ୍କ ସହ ସଙ୍ଗତ କରି, ଉପବାସ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ସବୁ, ବିଶ୍ୱାମ ବାର ଉପରେ ମତଭେଦ ।

ଯଦିଓ ଗାଳିଲୀରେ ଯୀଶୁ ବନ୍ଧୁ ବିଖ୍ୟାତ ଥିଲେ, ୨ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆମେ ପାଠ କରୁ ଯେ କଫର୍ନାହୁମରେ ଯୀଶୁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପ୍ରତିରୋଧର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ । ସେହି ଦିନରେ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦର ସୁତ୍ର ପାତ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦେଇ ଯେଉଁ ମୁକ୍ତି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା ।

କଫର୍ନାହୁମକୁ ଫେରିଆସି, ଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଯୀଶୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ବେଳେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ପକ୍ଷାଘାତ ରୋଗିକୁ ଛାତ ଦେଇ ତଳକୁ ଖସାଇ ଦିଆଗଲା । ସେ ଲୋକର ପାପ କ୍ଷମା କରି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରଦାନ କଲେ । ବୋଧହୁଏ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପାଇବା ଆଶାରେ ତାହା ସେ କରୁଥିଲେ । କାରଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଆମକୁ କୁହେ ଯେ ସେପ୍ରକାର କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେ ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦା କରୁଛି ବୋଲି ସେମାନେ ଭାବୁଥିଲେ । ଏହେତୁ ସେମାନେ ଠିକ୍‌ଥିଲେ ଯେ ଈଶ୍ୱର କେବଳ ପାପକ୍ଷମା କରିପାରନ୍ତି, ମାତ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସେ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କରି ଭୁଲ କରୁଥିଲେ । ଏହା ମନେ ରଖନ୍ତୁ, ସେମାନେ କିଛି କହିଲେ ନାହିଁ, “ସେମାନେ ମନେ ମନେ ତର୍କ ବିତର୍କ କରୁଥିଲେ” । ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ଦେହ ଓ ଗର୍ବ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ପାପଥିଲା । ଏଥିପ୍ରତି ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହି ଆତ୍ମିକ ଓ ଭୌତିକ ଜଗତରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରି ପକ୍ଷାଘାତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ । ଈଶ୍ୱର ଆମର ଆଚରଣ ଓ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ନ ଦେଖି ଆମ ଅନ୍ତର ଦେଖନ୍ତି । କେବେ କି ତାହାଙ୍କ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମ ହୃଦୟରପାପ ସହ ଯେଉଁସବୁ ଚିନ୍ତା ଓ ଭାବନା ତୁମେ ଅନ୍ୟକୁ ଜଣାଇପାର ବା ନପାର ନେଇ ବିଚାର ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି କି ? ସମସ୍ତ ପାପ ହୃଦୟରେ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ସେଠାରେ ଅଧିଷ୍ଠାନ କରୁଥିବା ବିଷୟରେ ତୁମେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ କି ?

୧୩ ପଦରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ଆମେ ଆଉ ଏକ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଆଉ ଏକ ବିବାଦ ବିଷୟ ପାଠ କରୁ । ଯୀଶୁ ସମୁଦ୍ର କୂଳକୁ ଗଲେ ଏବଂ ଏକ ବହୁଜନତା ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କଲେ । ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ବେଳେ ସେ କରଗ୍ରାହିଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଓ ତାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ୱାନ କଲେ । ଯୀଶୁ କର ଗ୍ରାହିଙ୍କ ଠାରେ କିଛି ଦେଖିଲେ ଯାହା ଅନ୍ୟ କେହି ଦେଖୁନଥିଲେ । ସେ ତୁମଠାରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ଦେଖନ୍ତି । ସେ ଜାଣିଲେଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନାହିଁ । “ମୋହର ଅନୁଗମନକର” ଲେବି ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଏହି ଶବ୍ଦ ହିଁ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲେ, ଏପରିକି ଏକ ନାମର ପରିବର୍ତ୍ତନ । ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିବାକୁ ତୁମେ କଣ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ତାହାଁ ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ, ଯୀଶୁ ଲେବି ଓ କେତେକ ବ୍ୟୁତ୍ପାନ୍ନଙ୍କର ସହ ରାତ୍ର ଭୋକ ପାଇଁ ମିଳିତ ହେଲେ । ଯେତେବେଳେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ଏହା ଦେଖିଲେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହି ପାପୀମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଯୀଶୁ କାହିକି ? କରଗ୍ରାହିମାନଙ୍କୁ ଅଛୁଆଁ ବୋଲି ଗଣନା କରାଯାଏ କାରଣ ଅନେକ ସମୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଚିତ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ, ଆବଶ୍ୟକ ଠାରୁ ଅଧିକ ସେମାନେ ଆଦାୟ କରୁଥିଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ଏହା ଘୋଷଣା କରି କହନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣାଜୀବନକୁ ଠିକଭାବେ ଦେଖୁନାହାଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆସିଛନ୍ତି । ଜଣେ ବୈଦ୍ୟଙ୍କର ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ଆବଶ୍ୟକ । ଆମର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଫେରିବା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ ଆମର ଆବଶ୍ୟକତା ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପଦ ୧୮ - ୨୨, ମଧ୍ୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଗଲା କାରଣ ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ଖାଦ୍ୟରୁ ଉପବାସ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ନୁହେଁ । ପ୍ରଥମେ ସେ ସ୍ୱଷ୍ଟଭାବେ ଏହା କହି ଉତ୍ତର କଲେ ଯେ ଯେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି ଉପବାସ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ଉପବାସ କରିବାର ସମୟ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଯେବର ଆଉ ସଙ୍ଗରେ ନଥିବେ । ତାପରେ ସେ ଲୁଗା ଓ ଦ୍ରାକ୍ଷାକୁଞ୍ଜର ଉପମା ଦେଇ ଅନୁକ୍ରମିକ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ । ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉପବାସ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ କାରଣ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଉପବାସ କରନ୍ତି ତାହା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ।

ପୂନର୍ବାର ୨୩ - ୨୮ ପଦରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ସେହି ସମୟର ଧର୍ମର ରୀତିନୀତିକୁ ଦୃଢ଼ କରି ଧରି ରହିବାକୁ ନେଇ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଗଲେ । ଶଶ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର ଦେଇ ଯାଉଥିବାବେଳେ ଶିଶା ଛିଣ୍ଡାଇଲେ ଓ ଖାଇଲେ । ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ପରିଗଣନା କରଗଲା ତେଣୁ ବିଶ୍ରାମବାରର ବିଧିକୁ ଭାଙ୍ଗିଥିଲେ । ଯୀଶୁ ଶାସ୍ତ୍ରବାକ୍ୟକୁ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ କହି ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର କଲେ ୨ : ୨୭ , ପାଠକର, “ବିଶ୍ରାମବାର ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ମନୁଷ୍ୟ ବିଶ୍ରାମର ନିମନ୍ତେ ହୋଇନାହିଁ । ପିତା ଆପଣ ଦୟାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଦିବସ ଦେଇଛନ୍ତି । ଗୁରୁଭାର ବହିବାକୁ ଓ ଧର୍ମବିଧିକୁ ଦୃଢ଼ କରି ପାଳିବାକୁ ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନେ ବିଶ୍ରାମ ବାରକୁ ନେଇ ଅନେକ ନିୟମମାନ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ବିଶ୍ରାମ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହୋଇ ଗୁରୁଭାର ଦିନ ହୋଇଛି । ତାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନମୁନା ନୁହେଁ । ମାଥୁଉ ୧୧:୨୮ ଉଦ୍ଧୃତ କରି ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ହେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ଓ ଭାରଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକ ସମସ୍ତେ, ମୋ ନିକଟକୁ ଆସ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବି ।” ବିଶ୍ରାମବାରର ତାହାହିଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ଆମର ସମସ୍ତ ଭାର ଦେଇ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବା । ସେହି କାରଣରୁ ଯୀଶୁ ଏହିପ୍ରକାର କହି ଶେଷ କଲେ “ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ବିଶ୍ରାମବାରର ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି” ।

ତୁମେ କି ସେପାଇଁ କୃତଜ୍ଞ ନୁହଁ କି ସ୍ତ୍ରୀ ଥାପଣା ଅଧିକାରକୁ ଆମର ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ? ସେ ଥାପଣା ଅପେକ୍ଷା ନେଇ ଆମକୁ ବୋଧଗ୍ରସ୍ତ କରାନ୍ତି ନାହିଁ ଓ ଆମର ପାପ ପାଇଁ ଆମକୁ ଲଜିତ କରାନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଚାହାଁନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପାପକ୍ଷମା ଦିଅନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ଖୋଜନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାମ ଦିଅନ୍ତି । ଆପଣ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାମକୁ ନେଇ ବାଧ୍ୟତାର ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିବାକୁ ଚାହଁନ୍ତି କି ?

ଯଦିବା ଏହା ଅନୁରୋଧ ଓ ପ୍ରତିରୋଧ ଆଣିବ, ଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀ ଭାବେ ଆହୁତ ହୋଇଛୁ ଓ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ପ୍ରଥାର ନୁହେଁ ।

ମାର୍କ

ପାଠ ୩ : ଯୀଶୁ ଆପଣାର ଦୟାର ହୃଦୟକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି

ବିଷୟ ବାକ୍ୟ : ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଇ ସେବା କଲେ ଯଦିଓ ଏହିପ୍ରଥା ସବୁକୁ ଓ ସେହିଦିନର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ନେଇ ବାଧା ଉପଯାଇଥିଲା ।

ଦିନ ୧

ମାର୍କ ୩:୭-୧୯ ପାଠ କର ।

୧. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ କେଉଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦଳ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଆସିଲେ ?

୨. ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟ ମନ୍ଦଆତ୍ମା କଣ ଜାଣେ ଓ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭେ ରୁହନ୍ତୁ ବୋଲି ସେ କାହିଁକି ଚାହୁଁଥିଲେ ? (ମାର୍କ ୩:୧୩-୧୯, ମାଥୁର ୧୦:୨-୪, ଲୁକ ୧୨:୧୪-୧୬, ପ୍ରେରିତ ୧:୧୩)

ଦିନ ୨

ମାର୍କ ୩:୧୩-୧୯, ପାଠକର

୧. ୧୩ ପଦ ଅନୁସାରେ ବାରଜଣ ଯୀଶୁଙ୍କର କିପରି ଶିଷ୍ୟ ହେଲେ ?

୨. ୧୪-୧୫ ପଦ ଅନୁସାରେ ବାରଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କର କେଉଁ ଯୋଜନା ଥିଲା ।

୩. ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ହେବାନିମନ୍ତେ ଆହ୍ୱାନ କଲେ ଲୋକମାନଙ୍କର ତାଲିକା କର ।

୪. ସେହି ଆହ୍ୱାନର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ଆଜିଦିନର ବ୍ୟବହାରିକତା କଣ ହେବ ?

ଦିନ ୩

ସଲଗ୍ନ ଅଂଶ ଗୁଡ଼ିକୁ ପାଠକର

୧. ଯେବେ ସେ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହେବାକୁ ବାଛିଲେ ସେମାନଙ୍କର କେଉଁ ଯୋଗ୍ୟତା ହୋଇଥିବା ଯୀଶୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ?

୨. ଯୀଶୁ ବାଛିଥିବା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ବ୍ୟଖା କରାଗଲେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କେଉଁ ଶିକ୍ଷା କରୁ ?

(ମାର୍କ ୯:୩୦-୩୨, ୧୦:୩୫-୩୯, ୧୪:୫୦, ୨୬-୨୭ ମଧ୍ୟ ଦେଖ)

୩. ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପଦରେ ଶିଷ୍ୟତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଆମେ ଆଉ କଣ ଶିକ୍ଷା କରିପାରୁ ?

କ. ମାଥୁର ୧୦:୧୬-୨୪, ୧୬:୨୪-୨୫

ଖ. ମାର୍କ ୧୦:୧୭ -୨୩

ଗ. ଲୁକ ୯:୫୭-୬୨, ୧୪:୨୫-୩୩

ଘ. ଯୋହନ ୧୫: ୧୮-୨୭

ଦିନ ୪

ମାର୍ଚ୍ଚ ୩:୨୦-୩୦ ପାଠ କର

୧. ଯୀଶୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ କେଉଁମାନେ ବିରୋଧ କଲେ ଓ ଅଭିଯୋଗମାନ କଣ ଥିଲା (ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵରନିନ୍ଦା) ମାନେ ଅପଣଦରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କଥା କହିବା)

୨. ଯୀଶୁ ଆପଣା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଣାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଗୁଡ଼ିକର କିପରି ଉଠାଇ ଦେଲେ ?

୩. ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିନ୍ଦାକଥା କହିବା ଯୀଶୁଙ୍କୁ କାହିଁକି ସେମାନେ ଦୋଷୀ କରନ୍ତି ?

୪. ଯୀଶୁଙ୍କର କଥା “ହୃଦୟର ପୂର୍ଣ୍ଣତାରୁ ମୁଖ କଥା କହେ” ତୁମପାଇଁ କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ଵ ଅଟେ ? (ମାଥୁର ୧୨:୩୪)

ଦିନ ୫

ମାର୍ଚ୍ଚ ୩:୩୧-୩୫ ପାଠ କର

୧. ଏହି ପଦ ଗୁଡ଼ିକରେ, ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ଅତି ଘନିଷ୍ଠ ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କୁ ଖରାପ ବୁଝାଗଲେ। ତୁମର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସର ପରିଣାମ ସଦୃଶ ଏହି ଅନୁଭୂତି ପାଇଛ କି ?

୨. ଏହି ସତ୍ୟ ଦ୍ଵାରା କି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜେ ଏହି ଅନୁଭୂତି ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ ଓ ଖରାପ ବୁଝାଯାଇଥିଲେ, ତଦ୍ଵାରା ତୁମେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାଇଥାଅ କି ?

୩. ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପରିବାରର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ହୋଇଥିବା ହେତୁ ତୁମେ କି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଓ ସାହସ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଅ କି ?

୪. ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମର ସମର୍ପଣ ଅନୁସାରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାରେ ତୁମେ ଆଜି କଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିବ ?

ଦିନ ୬

ପାଠ ୩ ‘ଯୀଶୁ ଆପଣା ଦୟାର ହୃଦୟକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ’।

ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ : ମାର୍ଚ୍ଚ ୩
ମୁଖ୍ୟପଦ : ମାର୍ଚ୍ଚ ୩:୩୫, “ଯେ କେହି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ସେ ମୋହର ଭାଇ, ଭଉଣୀ ଓ ମା
ବିଷୟ ବାକ୍ୟ : ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ନେଇ ସେବା କଲେ ଯଦିଓ ପ୍ରଥା ସବୁକୁ ଓ ସେହି ଦିନର
ଗୁରୁତ୍ଵକୁ ନେଇ ବାଧା ଉପୁଯାଇଲା ।
ଜୀବନ ପ୍ରଣାଳୀ : ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଗାମି ଭାବେ ଯଦିବା ଏହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୁଖିତା ସଦୃଶ ତଥାପି ଆମେ ତାହାଙ୍କ
ସତ୍ୟତା, ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାଥମିକତା ଓ ତାହାଙ୍କ ସେବାର ନମୁନା ପ୍ରତି ଲାଗିରହିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ସାରାଂଶ- ବିଶ୍ରାମବାରରେ ଯାଶୁ ସମାଜଗୃହରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତୁ । ଫାରୁଶୀମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମନ୍ତ୍ରଣା କରନ୍ତି । ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ସହ ଯାଶୁ ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି । ଯାଶୁ ବାରଜଣକୁ ମନୋନିତ କରନ୍ତି । ଯାଶୁ ପରିବାରର ପୁନଃସମୀକ୍ଷା କରନ୍ତି । ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ଇଶ୍ଵର ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି ।

ମାର୍କ ୩ : ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଆମେ ଦେଖୁ ଯାଶୁ କିପରି ଲୋକମାନଙ୍କ, ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନଙ୍କ ଓ ଏପରିକି ନିଜ ବନ୍ଧୁ ଓ ପରିଜନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଭୁଲ ବୁଝାଯାନ୍ତି । ଯାଶୁ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ସମାଜଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସାଧନ କରନ୍ତି । ସେ ହାତ ଶୁଖିଯାଇଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଓ ସେଠାରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ବିଶ୍ରାମବାରରେ ଭଲ କରିବା ନା ମନ୍ଦ କରିବା ବିଧିସଙ୍ଗତ କି ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ସେ ନିରବ ରହିଲେ, ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସୁସ୍ଥ କଲେ “ହୃଦୟର ଜଡତା ହେତୁ (ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନଙ୍କର) ବିରକ୍ତି ଓ ଦୁଃଖ କଲେ ।

ତତ୍ପକ୍ଷେପ ଫାରୁଶୀମାନେ ରୋମାୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ଵସ୍ତ ହେରୋଦିୟ ମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ କି ଯାଶୁଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ କଣ କରାଯାଇପାରେ । ଲୁକ ୬:୧୧ କୁହେ ଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ “ରାଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣହେଲେ” ଓ ଯାଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକତ୍ର ଷଡଯନ୍ତ୍ର କଲେ । ଯାଶୁ ଆପଣା ପ୍ରତି ଯେପରି ବ୍ୟବହାର କଲେ ତଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଥା, ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାର ଓ ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ପରାୟଣତାର ବାଖ୍ୟା ପ୍ରତି ଶକ୍ତ ଧକ୍କା ହେଉଥିଲା । ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ନମ୍ର ଓ କରୁଣା ଆବଶ୍ୟକତା ନେଇ ନ ଯାଇ, ତିକ୍ତ, ସ୍ଵାର୍ଥୀ ଭାବ ଓ ଗର୍ବରେ ଆଚରଣ କଲେ । ଯାକୃତ ୪:୬, ଆମକୁ କହେ ଯେ ଇଶ୍ଵର ଗର୍ବକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରନ୍ତି ମାତ୍ର ନମ୍ର ଲୋକକୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁ ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିଲେ ଏ ପ୍ରକାର ଅନେକ ଉଦାହରଣ ଆମେ ଦେଖୁ ତଥାପି ସେ ପାପୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜକୁ ଦେଇ ପାରୁଥିଲେ ।

ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନେ କେବଳ ଏ ପ୍ରକାର ଫାନ୍ଦରେ ପଡିଯାଉ ନ ଥିଲେ । ଯାଶୁଙ୍କ ନିଜ ବନ୍ଧୁ ପରିଜନ ସେ ଯେ କିଏ ବୁଝିପାରୁନଥିଲେ । ସେମାନେ ଭାବୁଥିଲେ କି ସେ ପାଗଳ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଓ ପଦ ୨୦-୨୧ ଓ ୩୧-୩୫ରେ ଦେଖୁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଘେନି ନେଇଯିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ସେ ଏହା କହି ପରିବାର କଣ ଯାହା ଆମେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପରିବାର ବୋଲି ଜାଣୁ ୧୩:୩୫, ‘ଯେ କେହି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ସେ ମୋହର ଭାଇ, ଭଉଣୀ ଓ ମା’ । ପିତା ଯୋଗାଇଥିବା ପରିବାର ଦ୍ଵାରା ତୁମେ କି ସାବୁନା ଓ ସାହସ ପାଇଛ ?

ଯଦିଓ ତାଙ୍କର ଅନେକ ନିକଟ ପରିଜନ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ, ଯାଶୁ ଆପଣା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ହଟିଲେ ନାହିଁ । ସେ ଆପଣାର ଅନୁଗମନ କରିବା ପାଇଁ ଅତି ନଗଣ୍ୟ ୧୨ ଜଣକୁ ବାଛିଲେ । ସେମାନେ ଆହୁତ ହେଲେ କି ଯାଶୁଙ୍କ ସହ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭୂତି ଦେଇ ସମୟ କ୍ରମେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଵରୂପ ସେବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରନ୍ତି । ସେ କଣ କହୁଥିଲେ ସେଥିର ଅନୁଭୂତି ହେବାର ଥିଲା । ଯେକେହି ଯାଶୁଙ୍କୁ ଅନୁଭବ କରିଛି ସେ କେବଳ ସାକ୍ଷି ହୋଇପାରିବ । ଯେଉଁ ନାରୀ ବା ପୁରୁଷ ଯାଶୁଙ୍କ ସହ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭୂତି ମଧ୍ୟକୁ ଆସିବାର କାହାଣୀକୁ ଆଉ କୌଣସି କାହାଣୀ ସେ ସ୍ଥାନ ନେଇ ନ ପାରେ । ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନକାରୀ ଜୀବିତ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସମ୍ପାଦନରେ ଶକ୍ତି ଅଛି ।

ଯେତେବେଳେ ଯାଶୁ କୌଣସି ବିଷେଷକରି ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ଭାରିବୋଧ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ସର୍ବଦା ତାଙ୍କର ଆନ୍ତଃ ଦଳ ପିତର, ଯାକୃବ ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଉଥିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାରଜଣିଆ ଦଳର ନେତା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଉଥିଲେ । ଶିମୋନଙ୍କୁ ସେ ପିତର ବା ପଥର ବୋଲି ନାମ ଦେଲେ । ଯାକୃବ ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ସେ ବଜ୍ରନାଦର ସନ୍ତାନ ବୋଲି ଡାକିଲେ । ଯାକୃବ ଯେ ପ୍ରଥମେ ରକ୍ତ ସାକ୍ଷି ହେଲେ, ଏକ ଆଦର୍ଶ ସ୍ଥାପନା କଲେ ଯେପରି ଅନେକ ଏଥିର ଅନୁଗାମି ହେବେ । ଯୋହନ ଯେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଲେ କି ସମସ୍ତଙ୍କ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଶେଷ ଉଲ୍ଲେଖଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଯୋହନ ସୁସମାଚାର, ଯୋହନଙ୍କ ତିନି ପତ୍ନିକା ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ।

ଯାଶୁ “କେତେକ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ” ଆହ୍ଵାନ କଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ସମୟ ବିତାଇଲେ, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କାମ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷୀ ପାଇଁ ଗଠନ କଲେ । ତୁମେ କି ଯାଶୁଙ୍କ ସହ ବ୍ୟକ୍ତିତ କରିବାକୁ ଚାହଁ ଯଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷିତ ଓ ତାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରିବ ? କେବଳ ଆମେ ଆପଣାକୁ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରୁ ସେ ଆମକୁ ଅନନ୍ତକାଳିନ ଆଶିର୍ବାଦର ଯୋଗ୍ୟ ମାଧ୍ୟମ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗ୍ୟ କରିବେ ।

ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁସରଣକାରୀ ଭାବେ, ଆମେ ତାହାଙ୍କ ସତ୍ୟତାରରେ, ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାଥମିକତାରେ, ସେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଯଦିବା ଏହା ଅନେକ ନିକଟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ସ୍ଵରୂପ ଦେଖାଯାଏ ତଥାପି ଲାଗି ରହିବାକୁ ହେବ ।

ମାର୍କ

ପାଠ ୪: ଯାଶୁ ଆପଣା ରାଜ୍ୟର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି

ବିଷୟ ବାକ୍ୟ : ଯାଶୁ ସତ୍ୟରେ ଅନ୍ଧକାରର ରାଜ୍ୟ ଓ ଭୟକୁ ଜୟ କଲେ ।

ଦିନ ୧

ମାର୍ଚ୍ଚ ୪:୧-୨୦, ପାଠକର

୧. ଏହି ଅଂଶରେ କେଉଁ ବାକ୍ୟ, ଶବ୍ଦ ଗୁଚ୍ଛ ବା ଚିନ୍ତାଧାରା ବାରମ୍ବାର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ?

୨. ଯାଶୁ କଥାବାକୀ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ଜୀବନ ବିଷୟରେ ଆମେ କଣ ଶିକ୍ଷା କରୁ ?

୩. ପଦ ୯-୧୨, ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ଦଳ ଲୋକଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଓ ଭିନ୍ନତା ବର୍ଣ୍ଣନା କର ।

୪. ବୀଜ, ବୁଣାଳୀ ଓ ଭୂମି କିଏ ଓ କଣ ଅଟେ ?

ଦିନ ୨

ମାର୍ଚ୍ଚ ୪:୨୧-୩୪ ପାଠ କର

୧. ଏହି ଦୁଇ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ତୁମେ କି ଶିକ୍ଷା କର ?

୨. ୨୪ ପଦରୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଶୁଣିବାରୁ କେଉଁ ଉପକାର (ବା ପ୍ରତିଜ୍ଞା) ଅଛି ?

ଦିନ ୩

ମାର୍ଚ୍ଚ ୪:୩୫-୪୧ ପାଠ କର

୧. ଝଡ଼ ସମୟରେ ଓ ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭୟକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାର କି ?

୨. ତୁମେ କୌଣସି ଝଡ଼ର ଅନୁଭୂତି ପାଇଛ କି ? ସେହି ଝଡ଼ ଦେଇ ଇଶ୍ଵର ତୁମକୁ କେଉଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ବର୍ଣ୍ଣନା କର ।

୩. ତୁମ ଜୀବନରେ ଝଡ଼ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଇଶ୍ଵର ଆପଣା ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ତୁମକୁ ଦେଲେ ତାହାକି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ଆଗ୍ରହ କରିବ ?

ଦିନ ୪

ମାର୍ଚ୍ଚ ୫:୧-୨୦, ପାଠ କର

୧. ଏହି ଅଂଶରୁ ଅଶୁଚି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କେଉଁ ସତ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ପାଇବାକୁ ପାରୁ ?

୨. ଯାଶୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଭେଟ କଲାପରେ କେଉଁ ଶାରୀରିକ, ଭାବନାଗତ, ମାନସିକ, ଆତ୍ମିକ ଓ ସାମାଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଥିଲା ?

୩. ଏହି ଆତ୍ମତ୍ୟାଗ କର୍ମର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କଣ ଅଟେ ?

ଦିନ ୫

ମାର୍ଚ୍ଚ ୫:୨୧-୪୩ (୨୪-୩୪) ପାଠ କର

୧. କେଉଁ ପ୍ରକାର ଝଡ଼ ସେହି ନାରୀ ସହ୍ୟ କରୁଥିଲେ ? ତାଙ୍କର ଝଡ଼ କେତେ ଦୀର୍ଘଦିନ ରହିଲା ?

୨. ସେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇ କେଉଁଠାରୁ ଯାଉଥିଲା ? ତୁମେ ଯେବେ ଝଡର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଅ ?

୩. ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ କେଉଁ ଗୁଣ ତୁମେ ଦେଖ ?

୪. ଯାଇରସ କିଏ ଥିଲା ଓ ସେ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ କାହିଁକି ଆସିଥିଲା ?

୫. ଜନଗହଳି ଅପେକ୍ଷା ଯାଶୁ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଭିନ୍ନ ରୂପେ ଦେଖୁଥିଲେ ?

ଦିନ ୬

ପାଠ ୪ : ଯାଶୁ ଆପଣା ରାଜ୍ୟର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି

ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ : ମାର୍କ ୪ : ଏବଂ ୫ :

ମୁଖ୍ୟ ପଦ : ମାର୍କ ୪ : ୨୦, “ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ତାହାଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ତିରିଶ ଗୁଣ, ସାତାଳ ଗୁଣ ଓ ଶହେ ଗୁଣ ଫଳ ଫଳନ୍ତି, ସେମାନେ ବୁଣା ଯାଇଥିବା ଉଠା ଢୁମି ସଦୃଶ ।”

ବିଷୟ ବାକ୍ୟ : ଯାଶୁ ସତ୍ୟରେ ଅନ୍ଧକାରର ରାଜ୍ୟ ଓ ଭୟକୁ ଜୟ କରନ୍ତି ।

ଜୀବନ ପ୍ରଣାଳୀ : ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ କାରିମାନେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଆତରଣ କରି ଭୟ ବିନା ଓ ଉଠା ବାଜ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଯାହା ଯାଶୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବସନ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ।

ସାରାଂଶ :

ବାଜର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ, ରାଜ୍ୟର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସହ, ଯାଶୁ ଝଡକୁ ଶାନ୍ତ କରନ୍ତି, ଯାଶୁ ବାହିନୀ ମନ୍ଦ ଆତ୍ମା ଠାରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉଦ୍ଧାର କରନ୍ତି । ଯାଶୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି । ଯାଶୁ ବାଳିକାକୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠାନ୍ତି ।

ଯାଶୁଙ୍କ ସେବା ସବୁ ସ୍ତରରେ କ୍ଷମତାର ସହ ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ତାହାଙ୍କ ଖ୍ୟାତି ବଢ଼ୁଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିରୋଧ ବଢ଼ୁଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମରେ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶନ ବଢ଼ୁଥିଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବାଦର କଷ୍ଟ ବଢ଼ୁଥିଲା । ଯେବେ ଯାଶୁଙ୍କ ସମ୍ବାଦ ଓ ତାହାଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ସାରା ଅଞ୍ଚଳରେ ବିସ୍ତାରିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା ଅନେକ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଆସିଲେ । ଧାର୍ମିକ ନେତାମାନେ ପ୍ରଥମେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟମଣି ପରେ ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଓ ଛଳରେ ତାଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ଆସିଲେ । ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଦେଖିବାକୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଶୁଣିବାକୁ ଆସିଲେ ।

ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ସେ ଯେଉଁ ମନ୍ଦାଦ ଆଶୁଥିଲେ ତାଙ୍କ ଆଶାକୁ ଭୁଲ କରାଇ ପ୍ରତିବାଧା ଆଶୁଥିଲା । ସେ ତାଙ୍କ ବଳିଦାନ ଦେଇ ଏକ ଆଦୃକ ରାଜ୍ୟ ଓ ମୁକ୍ତି ଜଣାଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅନେକ ସେହି ପ୍ରକାର ମୁକ୍ତିକୁ ବୁଝୁ ନଥିଲେ ବା ସ୍ୱାଗତ ମଧ୍ୟ କରୁନଥିଲେ । ତେଣୁ କରି, ଯାଶୁ ଜନତାକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ରହସ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ କହୁଥିଲେ ଯଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବେ ।

ଯାଶୁ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ବାଜର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇ ବୁଝାଇଲେ । ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବାଜ ଓ ବିଭିନ୍ନ କିସମର ଭୂମିକୁ ହୃଦୟ ସହ ତୁଳନା କଲେ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ବୁଣାଯାଏ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ହୃଦୟ ଗୁଡ଼ିକ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ ସେଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରି ଏକ ଉଠା ଅମଳ ନିମନ୍ତେ ବୃଦ୍ଧି ପାଆନ୍ତି । ଏହା ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ସତ୍ୟ । ୧ କରନ୍ତୁ ୨ : ୧୦-୧୧, ୪ : ୧, କହେ ଯେ ଶାରୀରିକ ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟ ବିଷୟ ଗଭୀର ଅଟେ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଦାନ, ମାତ୍ର ଆମର ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଜନିତ ସ୍ୱିକାରକୁ ସେ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି । ମାର୍କ ୪ : ୨୪, ୨୫ ରେ ଆମେ ପାଠ କରୁ ଯେ ଆମେ କଣ ଶୁଣୁଅଛୁ ସେ ବିଷୟରେ ସାବଧାନ କାରଣ ଯେଉଁ ମାପରେ ମାପ କରୁ ସେହିମାପରେ ମପାଇ ଦିଆଯିବ ଓ ଅଧିକ ଦିଆଯିବ । “କାରଣ ଯାହାର ଅଛି, ତାହାକୁ ଦିଆଯିବ, ଆଉ ଯାହାର ନାହିଁ, ତାହା ପାଖରେ ଯାହା ଅଛି, ତାହା ସୁଦ୍ଧା ତାହାଠାରୁ ନିଆଯିବ ।” ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଓ ଆମର ସ୍ୱିକାରୋକ୍ତି ଏକତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ଯଦି ଆମେ ସତ୍ୟର ସନ୍ଧାନ କରିବା ଆମେ ଆଶାର

ବାହାରେ ଖୋଜିପାଇବା ସମ୍ଭବ । ତୁମ ହୃଦୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ବୋଲି କି ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଯାହାକି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଅନାୟାସରେ ଗ୍ରହଣ କରିପାର ? ଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ମାଗ, ବିଶ୍ଵାସ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କର, ଯନ୍ ସହ ପାଠ କର ଯଦ୍ଵାରା ତୁମ ହୃଦୟ ଉତ୍ତମ ଭୂମିରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

ମାର୍କ ୪ : ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷ ଓ ୫ : ଅଧ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭ ଆମକୁ ଭୟର ଶିକ୍ଷାଦିଏ । ପ୍ରଥମେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସମୁଦ୍ର ଦେଇ ଯାତ୍ରା କଲାବେଳେ ଝଡ଼ ସହ ସଂଗ୍ରାମ କଲେ । ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଜୀବନର ଝଡ଼ ଆସିଥାଏ । ସେସବୁ ଅନ୍ଧ ଶକ୍ତି ବା ବାହ୍ୟ ଶକ୍ତି, ମନଧାରଣା, ଅଭ୍ୟାସ, ରୋଗବ୍ୟାଧି, ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ କଷ୍ଟର ପରିସ୍ଥିତି ଦେଇ ଆସିପାରେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ସ୍ଥିତିକୁ ଭିନ୍ନ କରିଥାଏ । ଯୀଶୁ ସର୍ବସ୍ଵର ପ୍ରଭୁ ଅଟନ୍ତି । ସେ ସୁସ୍ଥକାରୀ ଓ ଉଦ୍ଧାରକରୀ, ସବୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏ ଝଡ଼ ଯାହା ଆମ ଉପରକୁ ଆସେ ଅଧିକାରୀ ଓ ସାଥୀ ସହାୟକ ଆମେ ଆବଶ୍ୟକ କରୁ । ତୁମେ ଯେବେ ଭୟଗ୍ରସ୍ତ ଓ ଝଡ଼ରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିଥାଅ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ କେଉଁ ଚାରିତ୍ରିକ ଗୁଣରେ ଆଉଜି ପଡ଼ିଥାଅ ?

ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ସମୁଦ୍ର ପରପାରିସ୍ଥୁ ଗିନେସରତ ଅଂକଳୁ ପହଂଲେ, ସେ ସମାଧି ନିକଟରେ ବାସ କରୁଥିବା ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଭେଟିଲେ, ଯେ ଅନେକ ଥର ଜଞ୍ଜିରରେ ବନ୍ଧା ଓ ପଥରରେ କ୍ଷତ ବିକ୍ଷତ ହେଉଥିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖି ସେ ଦୌଡ଼ିଆସି ଆଂକଳ ପଡ଼ିଲା । ଯୀଶୁ ମନ ଆତ୍ମା ମାନଙ୍କୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ୨୦୦୦ ଗୁଷ୍ଠୁରିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ, ସେସବୁ ସମୁଦ୍ରରେ ବୁଡ଼ି ମଲେ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା ସେହି ଯାତନାଗ୍ରସ୍ତ ଓ ଭୟଙ୍କର ଲୋକକୁ ମୁକ୍ତି କରିଥିବା ନେଇ ସେ ଅଂକଳର ଲୋକେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ନାହିଁ । ସେ ଅଂକଳ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବାକୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଲାଭ ଗୁଷ୍ଠୁରୀ ଦେଇ ଚାଲିଗଲା, ଦୁଃଖାର୍ତ୍ତତା, ଜଣେ ଆପଣା ନାଗରାକର ମୁକ୍ତି ଅପେକ୍ଷା ଗୁଷ୍ଠୁରୀମାନେ ମୂଲ୍ୟମାନ ଥିଲେ । ସେହିବ୍ୟକ୍ତି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁଗମନ କରିବାକୁ ବିନତୀ କଲା, ମାତ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସହିତ ହେବାର ତାହାର ଜୀବନର ଯେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ କାହାଣୀକୁ ଆପଣା ପରିଜନ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାଇଁ କହିବାକୁ କୁହାଗଲା । ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଏକ ଅନୁଗ୍ରହ ଜନିତ କାହାଣୀ ଅଛି ଯାହା ଜଗତ ଶୁଣିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ଶିକ୍ଷା କରେ । ଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ଆମକୁ ଯୀଶୁ ଯେଉଁଠାରେ ରଖନ୍ତି ସବୁଠି ରହିବା ଉଂମ । ଫିଲିପ୍ପୀୟ ୪:୧୨, ରେ ପାଉଲ କହନ୍ତି ଯେ ସେ ସବୁ ଅବସ୍ଥାରେ ସବୁଠି ରହିବାକୁ ଶିକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଜଣାଯାଏ, ବିଶ୍ଵସ୍ତ ରହିଲେ ଯୀଶୁ ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । କେଉଁ ଛୋଟ ବିଷୟ ଯୀଶୁ ତୁମ ଦାୟିତ୍ଵରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ?

ଆମମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ସମାଜ ଗୃହର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଯାଉରଷଙ୍କ ଭୟ । ସେ ଭୟର ସହ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲା । ଯୀଶୁ ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ନଥିଲେ । ସେ ସେହି ଧାର୍ମିକ ଶ୍ରେଣୀର ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରୁଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶକ୍ତି ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଥିଲେ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଚରଣକୁ ନେଇଆସିଲା । ମାଥୁ ୯:୨୩-୨୬, ତାଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସର କାହାଣୀକୁ ଜଣାଏ ଯାହା ତାଙ୍କ କନ୍ୟାକୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲା । ବିଶ୍ଵାସର ସହ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ନିକଟବଂଶୁଅଛି ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆରୋଗ୍ୟର ଉତ୍ତ ହୋଇଯାନ୍ତି । ଯଦିଓ ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେ ବିଶ୍ଵାସରେ ଦୁର୍ବଳ ଯୀଶୁ ଜାଣନ୍ତି ତଥାପି ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଭାବେ ଆପଣା ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ସମେହ ସ୍ଵକାର କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେ ପୁରସ୍କୃତ କରନ୍ତି । ତୁମ ଜୀବନର କେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୁସ୍ଥତା ଚାହିଁ ? ଯଦି ଆଜି ତୁମେ ବିଶ୍ଵାସ କର କେଉଁ ସାମ୍ବାଦ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯୀଶୁ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ?

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁସରଣକାରୀମାନେ ବିଶ୍ଵାସରେ ଆଚରଣ କରି ଭୟ ବିନା ଓ ଉଂମ ବାଜି ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଯାହା ଯୀଶୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ବସନ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ।

ମାର୍କ

ପାଠ ୫ : ଭୁଲ ବୁଝିବା, ରକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ସବୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭାଗ୍ୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ ।

ଇଷୟ ବାକ୍ୟ : ଯୀଶୁ ଭୌତିକ ଓ ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତି ଉପରେ ଆପଣା ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ।

ଦିନ ୧

ମାର୍କ ୬ : ୧-୬ ପାଠ କର

୧. ଯୀଶୁ ଆପଣା ପୈତୃକ ନଗରରେ କିପରି ଗ୍ରହଣୀୟ ହେଲେ ?
୨. ଏହି ଅଂଶରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଗୁଡ଼ିକ ପଛରେ ଥିବା କାରଣ ଗୁଡ଼ିକ କଣ ?

ଦିନ ୨

ମାର୍ଚ୍ଚ ୨:୭-୧୩ ପାଠ କର

୧. ଯୀଶୁ ଯେବେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ କେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଲେ ?
୨. ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ବିଷୟ ନେବାକୁ ମନାକଲେ କାହିଁକି ତୁମେ କଣ ଚିନ୍ତା କରୁଛ ?
୩. ନଗର ଓ ଗ୍ରାମ ଗୁଡ଼ିକୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ କେଉଁ ସମ୍ଭାବ ନେଇ ଗଲେ ?
୪. ଏକ୍ସଟିଆ ଅପେକ୍ଷା ମିଳିତ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି କି ତୁମେ ଭାବ, କାହିଁକି ?

ଦିନ ୩

ମାର୍ଚ୍ଚ ୨:୧୩-୨୯ ପାଠକର

୧. ବାସ୍ତବିକ ଯୋହନ କିପରି ଓ କାହିଁକି ମୁଣ୍ଡଛେଦନ ହେବାର କାହାଣୀ ପୁନର୍ବାର କୁହ ।
୨. ବାସ୍ତବିକ ଯୋହନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଛେଦନ ବିଷୟ ଏହି ଅଂଶରେ କାହିଁକି ରଖାଯାଇଛି ତୁମେ ଭାବୁଛ ?
୩. ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ଭାବେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ବିପଦ ସାମ୍ନା କରି ଅଛ ?
୪. ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁଗାମୀ ହେବାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିବାରୁ ତୁମେ ସମସ୍ୟାର ଅନୁଭବ କରିଛ କି ?

ଦିନ ୪

ମାର୍ଚ୍ଚ ୨:୩୦-୪୪ ପାଠ କର

୧. ଯୀଶୁ ଆପଣା ସହିତ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାକୁ କାହିଁକି ଚାହିଁଲେ ? ଏହା ଆମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କି ?
୨. ଯୀଶୁ ଜନତା ଓ ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ପାଇଁ କିପରି ସ୍ନେହଭାବ ଦେଖାଇଲେ ?
୩. ଲୋକଗହଳି ସେଦିନ ପର୍ବତ ଶିଖରରେ କେଉଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଦେଖିଲେ ।ୟ ?
୪. ଲୋକ ଗହଳି ଯେ ଅନୁଗମନ କରିଚାଲିଛନ୍ତି ଯୀଶୁ ବିରକ୍ତ ହେଲେ କି ?
୫. ୩୪. ପଦରୁ, ଜନଗହଳିକୁ ସେ କିପରି ଦେଖନ୍ତି ?
୬. ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କଣ କରିବାକୁ କହିଲେ ?

ଦିନ ୫

ମାର୍ଚ୍ଚ ୨:୪୫-୫୭, ପାଠ କର

୧. ୪୫. ପଦରେ ନୌକା ମଧ୍ୟକୁ ରାତ୍ର ସମୟରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିଏ ପଠାଇଲେ ?
୨. ତୁମେ କାହିଁକି ଧରିନିଅ ଯୀଶୁ ଏହି ପରିପେକ୍ଷାରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକ ଝଡ ମଧ୍ୟକୁ ପଠାଇଲେ ?
୩. ୫୨. ପଦରୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆପଣା ବିଶ୍ୱାସରେ କେଉଁଠାରେ ?
୪. ତୁମ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେବାପାଇଁ ଯୀଶୁ ତୁମକୁ ଏଭଳି କୌଣସି କଷ୍ଟର ପରିସ୍ଥିତିରେ ପକାଇଛନ୍ତି କି ?
୫. ଏହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନେକ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାମାନ ଦେଖୁ । ଜନତା, ଧାର୍ମିକ ନେତାଗଣ ବା ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏମାନଙ୍କ ପରି ତୁମେ କିଏ ?
୬. ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମକୁ କଣ ଆକର୍ଷଣ କରେ ?
୭. ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତସମୟ ନେଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଯଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଦୃଢ଼ି ପାଇବାରେ ଲାଭର ସାହଯ୍ୟ କରିବେ ।

ଦିନ ୬

ପାଠ ୫ : ଭୁଲ ବୁଝିବା, ରକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ସବୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭାଗ୍ୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ ।

ଶାସ୍ତ୍ରୀଶ: ମାର୍କ ୬ ଅଧ୍ୟାୟ

ମୁଖ୍ୟ ପଦ: ମାର୍କ ୬:୫୦, “ସାହାସ ଧର, ଏତ ମୁଁ, ଭୟ କର ନାହିଁ

ବିଷୟ ବାକ୍ୟ: ଯୀଶୁ ଭୌତିକ ଓ ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରୁ ଉପରେ ଆପଣା ଅଧିକାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ।

ଜୀବନ ପ୍ରଣାଳୀ : ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁଗମନକାରୀମାନେ ଜୀବନର ଝଡ ମଧ୍ୟରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଉଠାନ୍ତି ।

ଲେ, ଯୀଶୁ ଜଳ ଉପରେ ଚାଲନ୍ତି ଏବଂ

ଗିନେଷରତରେ ଯୀଶୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି ।

ଯୀଶୁ ଆପଣା ପୈତୃକ ନଗରକୁ ଫେରିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁଗମନ କଲେ । ଅନ୍ୟ ନଗର ପରି, ସେ ସମାଜ ଗୃହରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ; ମାତ୍ର ସେମାନେ ବିଦ୍ଵ ପାଇଲେ ଓ ତାଙ୍କ ଏହି ଅଧିକାର ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କର ଅବିଶ୍ଵାସ ଜନିତ ପାପ ଦ୍ଵାରା ସିମିତ ହୋଇଗଲେ । ଅବିଶ୍ଵାସ ନିମନ୍ତେ ସର୍ବଦା ଏକ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଯଦି ଆମର ଜୀବନ ଦୃଷ୍ଟି ସଂକଳିତ ଏବଂ ଆମ ଚିନ୍ତାରେ ଯାହା ଦେଖିପାରୁ ସେଥିରେ କେବଳ ବନ୍ଧିତ ହୋଇ ରହୁ, ତେବେ ଆମମାନଙ୍କ ଜୀବନ ସିମିତ ଓ ଆତ୍ମିକଭାବେ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯାଏ । ଜୀବନକୁ କେବଳ ମାତ୍ର ପ୍ରାକୃତିକ ଭାବେ କରାଯାଇ ନ ପାରେ । ଆସ ଆମ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିବନ୍ଧିତ ହୋଇ ନ ଯାଉ । ମାତ୍ର, ଆମ୍ଭ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଅବୋଧଗମ୍ୟ ସତ୍ୟତାକୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ଓ ସୀମାବାହରେ ଦୃଷ୍ଟି କରୁ । ତାହାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଓ ଉତ୍ସ ଅସିମ । ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟାବଳି କି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଯୀଶୁଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଓ ଅଲୌକିକ କର୍ମକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା କାରଣ ହେଉଛି ?

ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୀମିତ ହେବାରୁ, ଯୀଶୁ ଗ୍ରାମ ଗ୍ରାମ ଯାଇ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି । ସେ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୁଇ ଦୁଇ ଜଣ ଦଳରେ କରି ଅଧିକାର, ଶକ୍ତି ଓ ଶାନ୍ତି ଦେଇ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତି । ସେ ଏବେ ବି ସକ୍ଷମ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ସେବା କରିବାକୁ ପଠାନ୍ତି । ତୁମେ କି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରୟୋଜନିୟତା ଯଥେଷ୍ଟ ବୋଲି ଭରସା କର କି ?

ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନାମ କାମ ବିସ୍ତାରିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ହେରୋଦ ତାହା ଶୁଣିଲେ ଓ ଭାବିଲେ ଯେ ବାସ୍ତୁଜକ ଯୋହନ ଯାହାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡକାଟ କରିଥିଲେ, ସେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠିଛନ୍ତି । ବାସ୍ତୁଜକ ଯୋହନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରୁଥିଲା ଓ ତାହା ଶିଷ୍ୟତ୍ଵର ମୂଲ୍ୟକୁ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଉଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଯୋହନଙ୍କ ସମ୍ପାଦ ଶୁଣିଲେ, ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନକୁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇଁ ନେଇଗଲେ, କିନ୍ତୁ ଜନତା ତାହାଙ୍କ ଯୋଜନାକୁ ପଶ୍ଚ କରିଦେଲେ । ବିଶ୍ରାମ ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୟାରେ ବିଚଳିତ ହେଲେ । ୩୪ ପଦ ଆମକୁ କହେ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅରକ୍ଷକ ମେଷ ସଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ଓ ପାଠ୍ୟରୋଚି ଓ ଦୁଇଟି ମାଛ ଦେଇ ୫୦୦୦ ଲୋକଙ୍କୁ ଭୋଜନ କରାଇବା ମହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାମ ସାଧନ କଲେ ।

ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଦାୟ ଦେଇ, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବେଥ୍‌ଶାଇଦା ଆଡକୁ ନୌକାରେ ଚତାଇ